

Focul

Zorica Latcu

Casuta mea de scanduri s-a aprins.
Ardea in noapte. Focul a cuprins
Si tinda si odai si coperis.
Voiam sa ies din casa pe furis
C-o legatura-n mana. N-am putut.
In val de flacari albe m-am zbatut.
Vecinii toti dormeau, si de-nzadar
Plangeam inchisa-n grinzile de jar.
Si ca sa pot scapa din casa mea.
Am lepadat si haina caci ardea,
Si-am aruncat si legatura-n foc.
Ma-nabuseam si nu vedeam deloc.
Cuprinsa de uimirea mortii stam,
In oarba nemiscareasteptam
Sa arda-n mine tot sa fiu un scrum,
Si vantul sa ma vanture pe drum.
Am auzit un zvon de prabusiri
Si casa mea pieri; subtiri, subtiri...
Se ridicara palele de fum
Si-n golicina mea porni la drum.
Cerseam lumini si-n pragul noptii reci,
S-au fost deschis' zari albe de poteci.
Curata ca o candela-n altar,
cu trupul plin de rani dar greu de har,
M-am pomenit urcand pe scari ceresti
Spre miezul Dragostei Dumnezeiesti
Stiam de-acum ca focul fu apus
In casa mea, de Mana lui Iisus.